

(א) לעיל כו: [סוטה כג:],
(ב) [לעיל כח: לקמן סא:
סוטה כג:], (ג) [בש"ש
רש"ש],

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלה חליבא
 ודכרי אה למחר אלה כלל
 ודכרי ודכרי ע"ה זא חליבא
 שערות מעיקר וכו'
 נגמור וכו' מקמי הדור
 וכו' נקט דקאים נמיוס וכו'
 בנסות הדור צביו קאי:
 (ב) ד"ה וזא חליבא במשנע
 (ג) דלא יעיק: (ד) ד"ה הכי
 נקטין וכו' דליה ודכור
 ישנא חליבא אלה לרי
 וכו' ואחורא דאברא וכו'
 פלגי: (ד) ד"ה ומש
 מני להזריג אלה
 מזכר בבזיר אלה וכו' ולאזי
 סול להזיר דכו':
 (ה) ד"ה זא חליבא וכו'
 וכו' שחור אצבו וכו'
 למני צביו להזיר אלה:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הנהיג וכו'
 וידידיו תחלת י"ג י"ל
 וידידיו קודם
 ומתחמת ממנו לרוב
 ולידא לאומי בעדו בשנת
 תשס"ו עשרה והיו ידלו
 שנת גורות קודם תחלת
 שנת י"ג לידעל חשש שניע
 ונבאמלע למופלל קמור לאש
 לאש ח' לרית'
 וקודם תחלת י"ג דהיו
 וס' א' קודם תחלת שנת
 י"ג למופלל קמור לאש
 כיון דהיו מפקסין וז"ל
 מעשרות הו' י"ג שומא:

הגהות מהר"ב

רעשבורג

[illegible]

פי' הרא"ש

הא ברשותיה דאבא [אפי']
 יסיד' לר' נמי קטן וגדול
 נדרים קאמר לר' ור' זושא
 זעירין אפי' הגיע לענות
 בדרים ברשות אבא אפי'.
 ומשני דאבא דר' לא
 קאמר אזול לענין נדרים
 קאמר אלא קטן וגדול
 שבתא בהבאת שערות.
 והיינו אם בשביל אבא
 שגדול אלא בהבאת ב'
 שערות היה שכיב אבא.
 ויהי כ' אלא לר' אבא.
 שגדול אלא בשביל עמי'.
 ושערות דפישטא הוו דר'
 הוי כ' אלא לר' אבא
 ששקול וטוי לר' דבר כ'
 דבע' לאקשוי ערבי
 שכיב קרנורו ושביל נר'
 דר' דמתיב כורזי: אפי'.

שָׁבִיל חֲבָה אֵהָא בְּשָׁבִיל עַנְמִי:
יִיחָא דְמַתְרַנֵּת מִתַּנִּי' כּוּוּתִיָּה
אֵילֹו אִיִּיתִי ב' שַׁעֲרוֹת מִקְמִי
כְּדַקְאֻמֵּר אִיהֹו אִם אֲנִי גְדוֹל

הא ברשותיה דאבוה
בשכיל אבא אהא ב
שתי שערות מעיקרא
ולכסוף קאים בנזיר
במצעי מאי הניחא לר
עד שיגיע לעונת נזר
עד שיביא שתי שער
אמרי לרבי ליכא תק
ויתבי דאבוה: **מתנ**
נזירות אביו ואין הא
אביה כיצד מי שה
מעות סתומים על נז
נזיר על מנת שאגלה
ר' יוסי הרי אלו יפלו
על נזירות אביו איזהו
מי שהיה הוא ואביו
מעות סתומים לנזירות
על נזירות אביו: **גמ'**
יהלכה היא בנזיר פש
יורש את אביו בת
ליה אלא בת מהו דר

וְדַרְסִים יוֹחֵא דְלָא חֵייל עֵלִיָּה
שִׁיבִיָּה צ' שַׁעְרוֹת כִּיּוֹן דֹּאמֶר
וְיֹמֵסֶה יִכּוּלִין לְהוֹרִי אֲמַלִּי לֹא
יֵהֵא מִקְנַמָּה עַד דְּעִצֵּי דִילִיָּה
צ' דֹּאמֶר כּו' הֵא בְּרֹשׁוֹתֵיהּ
רִירוֹת וצ' מִירוֹת קִבְלֵיהּ
דִּרְסִים מְנִי מוֹרֵר עֲמֵל וּפְלִיָּה
אֲבוֹה הוּא דְּפִלְגִינִי וּמִשְׁנִי
בָּא כּו' כְּלוּמֶר אִי אֲבָא מְנִי
לֹאֹ אֲהֵא מוֹר בְּשִׁבְלֵי עֲמֵלִי
בִּצֵּל ׀ לְחֹדִירֵי: אִי אִיּוּמִי צ'
כִּיּוֹן קִאִים בְּמִירוֹת דִּילִיָּה וְלֹא
סוּק. לְאַחֵר שָׂבָא לְצ"ד קִאִים
בְּכִיּוֹן דְּמַנִּי אֲבִיו לְהַדִּירוֹ צ'
וְיֹמֵסֶה בְּמִנְעִי: אִי פֶלַח שֶׁהִדִּירוֹ
צ' שַׁעְרוֹת הוּוּ צִיבִי כְּשֶׁהִדִּירוֹ
אֵל הַשָּׁמַיִם עַל יִכְרַחֲדִין יִמְנֵה
יֵהֵא שְׁמֵי שַׁעְרוֹת מַעֲקֵרָא עַד
לְפָנֵי צ"ד וְאִמֶּר אֲהֵא בְּשִׁבְלֵי
הֵא בִּצֵּא צ' שַׁעְרוֹת בְּמִנְעִי
וְאִמֶּר אִיּוּמִי צ' שַׁעְרוֹת
צ"ד וְאִמֶּר נְמִי אֲבָא בְּשִׁבְלֵי
יִירוֹת: מִרְתָּנִי הִגַּב בְּמַסְתִּיפִין
מִי שְׂסִיֵּה אֲבִיו מוֹר הַפְּרִיסִין
וְיֹאֲמִינוּ מִגְלַח עַל מִירוֹת אֲבִיו
סְתוּמִימֵת סְתוּמִימֵת לְמִירוֹתוֹ וּמֵת
הַ מִגְלַח עַל מִירוֹת אֲבִיָּה:
לְנוּ לְלִמּוּד הַיְמָנוּ אֲלֵא מֵה
א. שְׂבָהָן מִגְלַח וְלֹא הִבֵּת דֹּלְחִין
מִסּוּ דִּסְתוּמָא יוֹרְשִׁין גְּמִירִי לֵה.
וְלֹא שָׂבָא בֵּת בְּמַקְסוֹם שִׁלְחִין בֵּן:
תְּמַלֵּךְ

לח על מזירות אציו ה"ג צפיר
 אציו אינו מגלח: **מא' טע**
 ד' יוחנן וא"כ^ה הא דקאמר הש
 (דף בא.) וכמה אמר ר' יצחק

זה קא מייתי בנז' ידידיה וניחא לר' ס לא הביא ב' שערות עד ששלמו ימי הדירו אביו וטרם ימי נזירותו הביא ב'

דאמא' הא ברשותיה דאב קאם. [ואפי' הו גדול דקס"ד דגדול
אזי היינו גדול לענין דנדרו נדר דהיינו (לענין) משהגיע
לעונת נדרים עדי' שצידי ב' שערות מזי' מדיר ליה ותנא קמא אמר
לעידע אס הצידי' ב' שערות²: אלא לאמר אהא שבזיל אבא אהא

בשציל עומד. כלומר לא קחמר להא
קטן שאין נדדו נדר ואם גדול שנדרו
נדר אללא אם קטן אני ששמות אבי
עלי דהיינו עד הבאת שמי שערות
והאין דקאמר גדול י"א דלא
גכרמין ליה או שמה ר"ל ואם גדול
שהביא שמי שערות וכדבי דאמר
דמדיר בנו עד הבאת שמי שערות:
ח"ו אי איתיה ב' שערות מעיקרא
קאי (ברשותיה) בגזירות דידה ואי
בסוף קאי בגזירות דאבהו כי איתיה
במצינע מאי הניחא לרבי יוס' בר'
יהודה דאמר לעונת נדרים דלא רבי
מאי ליבא קנתא עד דיתב י"א רבי
ויתב דאבהו. וכן הגיהו צ"י
קדמונים וה"פ רבינו מנחם אי איתיה
מעיקרא כלומר אם דקדוהו בנאותה
שעה שזא לפני רבן גמליאל ביום
שהדירו אביו ומנאל לו צ' שערות
קאי בגזירות: דליה ונדדו בשציל
עומד ואי לבסוף כלומר עכשיו שלא
נצדק בנאותה היום אם לא ביא שמי
שערות עד לבסוף ל' יום דלישתכח:
דודאל אלו ל' יום היו בשציל נדר אביו
אלא אייתי בזמנא כלומר נדרו לא
סימינן תוך ל' היאך י"א די גזירות

בצאותן שלשים יום שהרי מזירות אציו מתבטל (עד) אחר הבאת
 ויבא קרננותיו ואף יבא קרננותיו לטוף שלשים יום שהדירו אציו וליכא
 למימר דדעוהו היה שאפי' יבא סימנים שלא יפסקי מזירות אציו מכל
 ומקום אינו ראו להביא קרבן בשביל מזירות אציו לבד וגם בשביל
 לעצמם כיון שלא פירש וא"ת ואחלף לא פריך הכי [למיתניתין א] דיהא
 דמזיר בנו בזמן כי מיימי במינעי מאי וי"ל דמיתני' איכא לא קאמי
 בשבירו בשנת י"ג דהא אם מביא הם שומא אבל אהא קאמי
 לגליה דקאי ליה אחר שנת י"ג שנה מדקמייתי לת"ק למידקיה אם
 לא להביא אם לא דקודם לכן שומא אינו אי נמי יש לפרש דלמיתני'
 למיפרכ דודאי בדקינן במלחמא מי מזירותו ואי מספקינן אי
 סימנים במינעי לא [ב] (נבדקיה) אבל אהא קאמי ליה דקאמר
 דלולא תכטער דאשקני דבלל דקיה וכן דכל בתנאו דאם קטן אי
 דכחילוי [ג] איהם שנה דקיה לוכך ולכן פריך דלא ודאי אי עיית
 למיבטל במינעי אינו מתוק כלל: **הנהא** ר' יובי בר' יהודה דאמר עד
 ששיעי' לעונת נדרים. והוא עומד בשנת י"ג ליכא למיחש דהוי שומא
 וא"ת יחוש שמה בל לעונת נדרים במינעי וא"כ איך יכל בזירות
 לבד ל' יום ופר"ת דעונת נדרים אינה סותרת דנהי דהאז אינו
 יכול להדירו מכאן ואילך מכל מקום היכא דהדירו קודם לכן משום
 דעונת נדרים לא פקע כיון דלא הוי כ"א דרבנן אבל שערות דאיש
 דאורייתא פקע דלמינעי וא"ת יחוש לשערות במינעי [ד] וי"ל דמיירי
 בשחלת י"ג דלמחי אי הוה ליה במינעי ש"ל שומא בעלתא וקף
 תלחסיס בלל לכלל עונת נדרים בזמנעי מזירות אין להקפיד לפיכך
 רבינו תם דעונת נדרים אינה סותרת דנהי נמי דאין מדירו (אלא)
 בכשהגיע לעונת נדרים אכתי קאי בקטנותו וכל כמה דלא הדר
 ביניה הוה נבדר אציו וגם שמה לא יוכל לתמות בזמנעי: אלא לרבי דאמר
 בעד שיצא שתי שערות. והביאו לבדקן בשנת י"ד לידע אם הביא במינעי
 שומא: **א"ר** **אבא** **קנתא** עד דיתבי דדיו. פירוש שאנרן שימתין
 (ל' יום) (ל') יום אחר שהדירו אציו ממה נפשך איכא
 (ל' יום) אחר שהם סימנים או אחר הבאת סימנים ועלתה לו
 המזירות אציו: **הא"ש** **מנא** ע"י מזירות אביו ואין אשה מנאחת
 כיצד מי שהיה הוא ואביו מזירם והפריש אציו מעות למזירותו ומת
 (ל') יוםי אומר הרי אלני יפלו לנדבה ואחשו שמגלה על מזירות אציו
 דהרי שהיה אציו מזיר והיו לו מעות סמומין ומת ואמר הריני מזיר
 קדמונים ובפירוש רבינו ברוך ובהרבה ספרים ה"א דהוא ואביו
 [אין אשה מגלח על מעות אציה]: **ש"מ** בלל הלכה ידעינן
 מ"מ מאי קושא דהכא פשוט לן דבן ולא בת וז"ל דהא ומה גופיה
 בארבע אמות: (ועי' מוספתא פסחים לג' ד"ה חתן וכו' ומה שגרסו שם):

חֹסֶה
 נָוִי: אֲבִיו דִּכְּוִן דְּבַחִי אֲבִיו נָדָר וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם חִיבֵי קֶרֶן דְּכֶה"ג לֹא לִית מִיּוֹד הִלְכָּה: מִי שֶׁ
 שְׁתּוּמִּים וּמֵת וְאָמַר הֵבן הִרְיִי נָוִי עִ"מ שֶׁאֵלָל עַל מָוֶת אָבָא וְהוּא שְׁמֹגֵלָה עַל מָוֶת אֲבִיו: מִי
 מֵאֵי שְׁנָא מְשַׁאֵר מְרִבּוֹת דְּאִמָּר לְעִיל דְּמָרְבּוּ הוּא יוֹצֵא וְאִינוּ יוֹצֵא בְּמָרְבּוּ אֲבִיו: פְּשִׁיט

במא א ב מיי פ"ח מהל'
מירות הל' ט"ו:

נוסחת הריב"ז

[א] והדירו אביו: ב] קאים:
 ג] במצאי דלא ידעינן כו':
 [ד] איני: ה] אבא: ו] בכיי
 מכובד: כאן גליין: ז] ב'
 שפערות ומהדרת אביו הוא
 ספליני: ח] קביל עולא
 (למודיה: ט] לאחרא: י] (הא
 השתא)
 כ] כדירו: ל] יאה:
 מ] במצאי מפי המורה
 נ] מאלו ואי מיימי כו': ג] נדר
 וזא: טו] מעות סתומים
 ע] ואין זה:

הגהות התוספות

1. ז"ל ות"ק ק"ל עד.
2. תיבות ותנא קמא אמר
- לדע אם הביא צ' שערות,
3. ז"ל בנדר. 4. ז"ל
5. ז"ל י"ג.
6. ז"ל היא חפכא. 7. ז"ל
8. ז"ל ואם לא נזר
9. ז"ל וא"ת.

מִזְמַר רַע"י

מגלה על נזירות
אביזר. אם נדר אביזר נזירות
ההפריש קרבתו ומת והיה
הנן מגלה מיר, הן מגלה מיר
ומצו ממצלות ומצו קרבת
ההפריש אביזר (טוטה כג.).
הלכה היא בנזיר. הלכה
מסוי היא בנזירות.
נזיר (שם כג.).
הדרן עלד מי שאמר

פי' הרא"ש (המשך)

[illegible]